

Arta războiului zilnic

Aprecieri pentru această carte

Toni scrie arțăgos, așa cum și trăiește. Cu mâna în beregata răului mascat, într-o societate bolnavă și într-o biserică emasculată. E tânăr și suferă de handicapul acesta. Cuvintele scrise sunt rafale de mitralieră într-un război pe care mulți îl duc cu petarde rămase de la Crăciun.

—VLADIMIR PUSTAN, *cu dragoste de frate, din aceleași tranșee*

În urmă cu câteva luni l-am întrebat pe Toni cât de mult timp petrece când scrie un articol? Răspunsul său m-a șocat: „Sunt momente când îl scriu rapid în timp ce merg pe stradă“. Automat, am dedus că Dumnezeu îl folosește pe acest om la maxim și uneori am impresia că îl folosește „abuziv“. Am convingerea că atât prin articolele scrise, cât și prin toate celelalte slujiri ale sale, Dumnezeu lucrează într-un mod minunat în viața multor oameni. Toni este unul dintre pușinii slujitori români, incredibil de energici, care predică în fiecare săptămână Evanghelia Domnului Isus Cristos la mii de suflete și mă bucur foarte mult că nu-l văd obosit. Dimpotrivă, îl văd tot mai aprins pentru Dumnezeu. Păstorește o biserică, compune cântări, organizează evenimente evanghelistice și concerte, nopți de veghe, construiește case pentru nevoiași, filmează videoclipuri noi, face repetiții, consiliază, participă la emisiuni tv, predică în diferite biserici în România și în afară, participă la conferințe, și cu siguranță nu am enumerat tot.

Nu cred că greșesc când afirm că Toni este printre primii cinci

predicatori români ale căror articole sunt masiv redistribuite și preluate de diferite site-uri din mediul evanghelic. Îi dau slavă lui Dumnezeu pentru el și mă rog să-l păstreze la fel de smerit și umil cum îl știu, puternic în credință, înțeles și tot mai îndrăgostit de Domnul și de aproapele său.

Ioan 15:8 – „Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit și voi veți fi astfel ucenicii Mei.“

Mă bucur să știu că prietenul și fratele meu în credință, Toni, împlinește acest verset.

—ALEX HOSU, *lider și solist al trupei Canaan*

Într-o vreme în care iubirea lui Cristos este înlocuită cu toleranță, Toni folosește cuvântul ca o sabie care desparte ce e murdar de ce e curat, ce e ipocrizie religioasă de creștinism real. („...n-am venit să aduc pacea, ci sabia.“)

—AUREL STOIAN, *pastor Biserica „Betania“ Călărași*

Mesajele lui Toni au ca scop întoarcerea oamenilor de la o etichetă religioasă către o relație autentică cu Creatorul, Prietenul și Mântuitorul lor. Pasiunea lui pentru răspândirea principiilor biblice prin muzica, predicare și nu în ultimul rând pe rețelele de socializare a fost și este de un real folos și un răspuns venit la momentul potrivit pentru oamenii care au nevoie de o îndrumare în direcția bună. Citind această carte veți învăța, în termeni practici, că ascultarea face mai mult decât jertfele, iar în aceste vremuri, în care Domnul secerișului are nevoie de lucrători, și tu, motivat fiind și de aceste mesaje, vei putea fi lucrător împreună cu El pentru Împărăția Cerurilor, care va să vie.

—CRISTIAN BERBECE, *pastor Biserica „Profides“ Paris*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BERBECE, TONI

Arta războiului zilnic : cotidianul asezonat cu meditații / Toni Berbece. –

Oradea: Scriptum, 2021-

vol.

ISBN 978-606-031-080-8

Vol. 1. - 2021. - ISBN 978-606-031-081-5

ARTA
RĂZBOIULUI
zilnic

VOL. 1

Cotidianul aseasonat cu meditații

TONI BERBECE

Editura Scriptum®
Oradea

Publicată sub titlul
Arta războiului zilnic: cotidianul aseasonat cu meditații
de Toni Berbece

Opiniile exprimate în această carte aparțin autorului și nu reprezintă neapărat punctul de vedere al Editurii Scriptum. Autorul își asumă întreaga responsabilitate pentru forma și conținutul cărții și se obligă să respecte toate legile privind drepturile de autor.

© 2021 Editura Scriptum®
ISBN 978-606-031-081-5 / 978-606-031-080-8
Toate drepturile rezervate.
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din traducerea VDC – Versiunea Dumitru Cornilescu.

Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a autorului.

Tiparul executat în U. E.

*Dedic această carte soției mele, Gabriela,
care are atât de multă răbdare cu mine când scriu aceste articole
și mai mult de atât deseori le și corectează.*

*Îi mulțumesc că m-a înțeles și că uneori mi-a permis
să folosesc din timpul dedicat familiei pentru a scrie aceste gânduri,
care sper că vor fi de folos sufletelor voastre
și bătăliilor pe care le aveți de purtat zilnic.*

CUVÂNT-ÎNAINTE

Am realizat că platformele de socializare de pe Internet, a căror dezvoltare a costat miliarde de dolari, în care s-au investit zeci de ani de muncă și pentru care lucrează mii de oameni de pe întreg globul, pot fi puse în slujba lui Dumnezeu, în slujba Împărăției Cerurilor. Pe vremurile Domnului Isus și ale primilor apostoli trebuia să călătorești cu calul, cămila, corabia sau chiar pe jos mii de kilometri, aceste călătorii luau mult timp și erau din cale afară de riscante. Cred că Pavel, cel mai mare misionar al planetei, a investit jumătate din timpul său fiind pe drumuri, mereu în călătorie de dragul celor pierduți. Astăzi, atingerea a milioane de oameni este uneori doar la un click distanță și totuși cei mai mulți dintre noi nu o facem.

Îmi aduc aminte de acel incident în care Pavel mergea spre Cezar, pentru a-i vorbi despre Cristos, iar singurul mod în care putea avea acces la el era acela de a cere să fie judecat în cauza lui chiar de acesta. S-a sfârșit corabia în care era, a înotat în apele reci ca gheața, iar când a ajuns la mal l-a mai mușcat și o viperă în timp ce culegea vreascuri pentru foc. Toate acestea pentru a transmite un mesaj, care

nouă astăzi ne poate încăpea într-un mail sau într-o postare pe o rețea de socializare, și cu toate acestea cei mai mulți dintre noi nu o facem.

Cineva întreba dacă ucenicii ar fi folosit rețelele de socializare sau și-ar fi făcut blog sau vlog. Eu zic categoric că da, pentru că acestea sunt cărările pe care călătorește cel mai repede informația astăzi. Sunt adesea uimit de faptul că postez ceva în limba română, iar motorul de traducere îmi traduce mesajul automat pentru cineva din altă țară, fără ca eu să fac acest efort. Pur și simplu primesc gratis traducerea materialelor mele despre Împărăția Cerurilor. Citeam despre una dintre cele mai mari vloggerițe din China că trăiește într-un sat din această țară și că postează clipuri cu rețelele lor tradiționale și cu obiceiuri chinezești, iar ea nici nu știe engleză, dar e urmărită de milioane de oameni de pe întreg globul. Atât de ușor este astăzi să transmiți un mesaj. Bineînțeles, nu vreau să zic acum că a merge la aceste popoare, care nu-L cunosc pe Dumnezeu, nu-și mai are rostul sau că totul se face din spatele unei tastaturi, fără a mai parcurge mii de kilometri sau fără a te expune unor riscuri chiar fizice, însă vreau să vă spun că poți fi misionar și stând la o tastatură, iar uneori acest timp de misiune este extrem de important, gândindu-ne că cei mai mulți copii, adolescenți, tineri și bătrâni sunt prezenți cu un procent incredibil de mare aici, pe rețelele de socializare de tot felul.

Azi, alegerile prezidențiale dintr-o națiune se câștigă sau se pierd pe rețelele de socializare, mesaje internaționale extrem de importante se transmit pe rețelele de socializare, afacerile se sporesc pe rețelele de socializare, iar Biserica trebuie să fie prezentă și ea în acest mediu virtual, pentru că oricum întunericul există acolo unde se deschide gura sau se scrie ceva în lumea aceasta. Dacă Biserica nu-și deschide gura sau nu scrie ceva oriunde în lumea asta, întunericul deja a făcut-o și câștigă teren. Este incredibil cât de repede ia avans păcatul și mizeria lumii acesteia când Biserica tace sau absentează.

Îmi aduc aminte că o vedetă de la noi, din România, a spus că nu are cont pe o rețea de socializare pentru că s-a săturat să vadă versete din Biblie. Da, acest lucru trebuie să-l facem noi. Să umplem totul cu lumină. Am cucerit ca Biserica teritorii terestre împărțite prin granițe, dar există un spațiu fără granițe, fără limite de circulație, iar Biserica trebuie să-l cucerească și pe acesta, este vorba despre spațiul virtual.

De câțiva ani postez pe mai multe rețele de socializare, pe canalul meu de YouTube (Tony Berbece) sau pe blogul meu (www.toniberbece.ro) și observ incredibilul rod pe care Cristos îl câștigă prin aceste canale mass-media. Dumnezeu ne-a pus în mâini ceea ce Biserica nici nu a visat. Înainte visam la televiziunile și la radiourile noastre și parcă era imposibil să le avem, mai ales în România, dar azi televiziunea și radioul au fost în mare parte înlocuite cu aceste canale, care ne sunt la îndemâna tuturor. Trebuie să avem doar o mână harnică și multă ungeră de la Duhul Sfânt.

Pot spune că Biserica „Profides“ din București, cât și celelalte deschise de noi, iau cu asalt rețelele de socializare și cel mai mult rod nu ne mai vine din stradă, ci de pe aceste „străzi virtuale“. Sute de oameni vin și ne spun: „V-am găsit pe Internet, v-am ascultat un an sau doi și m-am decis să fac parte din biserica voastră și să mă adap din acest izvor pe care Dumnezeu l-a lăsat prin voi!“ Oamenii de obicei au nevoie de timp pentru a verifica, mai ales românii sunt foarte sceptici când vine vorba de credință, pentru că la noi orice altă credință în afară de ortodoxie este numită în mare parte, pe nedrept, sectantă. Așadar, oamenii au timp să verifice, să studieze, să vadă, iar când se conving că totul e curat, dau năvală.

Această carte însumează articolele postate aproape zilnic începând din 17 noiembrie 2017 până în 1 ianuarie 2019, este ca un jurnal al unui război spiritual. Citind vei observa cam care este zbuciumul Bisericii din aceste zile, care au fost bătăliile ei din această perioadă, cum am răspuns eu ca soldat al lui Cristos, ce provocări am întâmpinat, ce am gândit în anumite împrejurări și cum m-a luminat Duhul lui Dumnezeu cu privire la aceste situații cotidiene cu care ne-am întâlnit și ne vom mai întâlni. Nu cred că e prea mult dacă zic că este o carte de apologetică practică.

La început am crezut că este ceva insignifiant, că nu contează dacă arunc și eu o picătură în oceanul acesta cu miliarde de postări, însă apoi am observat că e mai mult decât o picătură de ploaie căzută într-un ocean, că este ca un meteorit care, căzând în oceanul acestei lumi, aduce un cutremur, face valurile și apa să clocotească și produce tot felul de alte reacții. Uneori am simțit că unele articole sunt ca niște vulcani, care aruncă lavă creând insule în oceanul lumii, insule de

Toni Berbece

refugiul și de adăpost pentru mulți rătăciți pe valurile lumii. Dacă la început am crezut că nu contează ce fac, astăzi mă trezesc în fiecare zi și știu că este o datorie de la Dumnezeu să postezi ceva despre pasiunea pentru El, despre lumină, despre salvare și despre apărarea credinței.

Nici prețul nu e mic, chiar dacă, aparent, nu apar riscuri. Primești amenințări, uneori chiar și cu moartea, uneori te lupți cu o frică insuflată de duhurile răutății împotriva cărora te ridici, uneori simți o presiune colosală când trebuie să apeși tasta „Postează” de parcă ai apăsa butonul propriei execuții. Uneori ai parte de denigrare și de descurajare chiar din partea „alor tăi”.

Uneori obosești, uneori te simți descurajat și parcă a secat izvorul surselor de inspirație, uneori mai vin voci care îți spun că trebuie să te oprești pentru că „Dumnezeu îți cere să-ți ștergi conturile”, uneori te uiți la alții că fac bani cu sutele de mii din postări, iar tu tot versete și chestii despre credință postezi, când banii se fac din nimicuri și din tot felul de prostii. Ispitele, descurajările, denigrările, fricile, luptele sunt mari, dar credeți-mă că merită din plin tot efortul. Uneori am simțit că tăcerea pe aceste rețele de socializare este echivalentul unei lepădări de credință. Lupta se duce între comoditate și implicare, între vestirea credinței de pe acoperișul acestei lumi sau ascunderea luminii sub canapeaua pe care stai cu un bol de floricele și cu paharul de suc, în timp ce te uiți și tu fermecat ca restul la seriale și la alte nimicuri.

Dacă vrei și tu să fii o voce, te poți lăsa încurajat de această carte.

Cu prețuire,
Toni Berbece

16 noiembrie 2017

Se ridică o generație care nu-L cunoaște pe Dumnezeu, ce facem cu ea?

Judecători 2:10

Eram într-o biserică din Phoenix - Arizona și după slujbă a venit un domn la mine să mă întrebe dacă am CD-uri cu cântece vechi, pentru că dumnealui doar acelea-i plac. I-am spus că am doar cu muzică compusă de noua generație de credincioși (CD-uri ale trupei Profides). A strâmbat din nas și a spus că nu-i plac cântecele noi. Atunci i-am spus că dacă noua generație nu-și cântă propria credință în Dumnezeu, este o generație moartă spiritual.

Cântecele care azi sunt vechi au fost acum câteva decenii cântecele unei generații noi, care își scria propria istorie în umblarea cu Dumnezeu.

Am spus-o mereu și o voi repeta până la adânci bătrâneți că fiecare generație are datoria să aprindă focul credinței pe altarul sacrificiului de sine, al propriului eu, al propriei firi păcătoase, prin puterea lui Cristos. Avem datoria ca tineri să facem ce au făcut părinții noștri și chiar mai mult. Anume să conservăm această societate, să punem „sare“ pe ea până când „microbii lumii“ nu o mai pot afecta.

Australianii au votat 61% pro căsătorie de tip gay. Văd aici o lipsă a cunoașterii lui Dumnezeu și a ceea ce merită El să primească din partea noastră. O spun limpede și clar: „Trebuie să trezim cât mai multe cugete cât mai avem timp!“

Văd deja o societate care nu-L cunoaște pe Dumnezeu și ce a făcut El pentru părinții și țara în care s-au născut. Dumnezeu i-a scos biruitori pe părinții lor în lupta cu sărăcia, cu boli mortale, cu calamități, cu invadatori sălbatici și demonici chiar, dar ei au uitat tot.

Dumnezeu are o singură soluție pentru ei. Îi va lăsa pe aceștia pe mâna unor „prădători“ până când vor învăța și ei să strige spre El și să ceară ajutor.

Toni Berbece

Eram în Los Angeles când în Starbucks a intrat un domn cu colanți de damă, cu o bluză roz care acoperea o burtă enormă, avea un bust generos (evident implantat) și se putea vedea prin bluză forma unui sutien. Avea plete aranjate ca o femeie, dar un început de barbă. Aștepta la rând la toaletă să intre după copiii mei care erau înăuntru. Atât m-am întreat: „Doamne, ce este în mintea lui?”

Prădătorul de azi este o boală a minții, prea mulți au ajuns prizonierii unor minți bolnave. Cine ne va scăpa de această „ciumă a minții și a sufletului“ decât Dumnezeu?

Mă rog ca noua generație să-L cunoască pe Dumnezeu într-un mod mai profund decât au făcut-o părinții noștri.

Doamne, ajută!

17 noiembrie 2017

În vremurile de pe urmă va rămâne Biserica aceea care aude vocea Duhului

Apocalipsa 3:22

Lucrul comun pe care Cristos îl spune celor 7 Biserici din Apocalipsa este că trebuie să aibă urechile deschise la vocea Duhului Sfânt. Oare cu ce își astupă unele biserici urechile pentru a nu auzi vocea Duhului?

1. Mândria și iubirea de sine sunt niște dopuri destul de eficiente împotriva vocii Duhului. Când cel ce predică crede că are tot ce-i trebuie pentru a învăța biserica în mintea și-n inima lui, atunci nu face decât să împartă enoriașilor dopuri pentru urechi. Când cel ce vine la biserică crede că Dumnezeu nu mai are ce să-l învețe, atunci surzenia e acută.

2. Iubirea lumii și a poftelor ei, ne spune Pavel, astupă urechile creștinilor cu dopuri. Aceștia le vor scoate din urechi când cineva le spune doar de bine și le vor băga în urechi când cineva îi va mustra în Numele lui Cristos. A căuta doar ce-ți place este surzenie spirituală.

3. Împotrivirea față de Duhul care vorbește azi și credința că nu mai există revelații acoperă urechile credincioșilor față de Cer și le deschide larg față de lume. Diavolul vrea să nu auzim Duhul lui Cristos, ci duhul lumii, iar pentru asta luptă cel mai tare. Creștinii care ascultă lumea cu plăcere, dar se duc la biserică cu inima împărțită și lipsiți de chef înseamnă că trebuie vindecați. Cristos să Se atingă de urechile lor și să le desfunde.

Mai mulți suferă în biserică de surzenie spirituală decât de orice altă boală. *Doamne, ajută-ne să Te auzim!*

18 noiembrie 2017

„Sunt creștin, dar fără Biblie“

Un grup de tineri se contraziceau cu o creștină autentică pe ideea că Biblia susține homosexualitatea, pentru că așa au auzit ei pe Internet, dar de fapt niciunul dintre ei nu a citit Biblia.

Când fata credincioasă le-a spus că Biblia condamnă clar homosexualitatea, ca oricare alt păcat, din Genesa până în Apocalipsa, una dintre combatante i-a spus răspicat: „Eu sunt ortodoxă, dar nu cred în Biblie!“ E la fel de absurd cu a spune: „Eu respir, dar nu aer!“

Când dădeam versete din Biblie la gura de metrou Unirii și îi încurajam pe oameni să citească Biblia, un călugăr care stătea zi de zi pe scăunel și cerea bani pentru o „Catedrală“ m-a certat că de ce fac acest lucru. Că Biblia nu trebuie citită de oamenii simpli. I-am spus că prin minciuna aceasta erau mințiți săracii oameni slab educați acum zeci de ani, dar azi nu mai merge. Nu mai pot prosti și generația tânără.

I-am spus că dacă vin musulmanii peste noi, îi mănâncă pe unii preoți cu tot cu fulgi la capitolul râvnă pentru cartea lor, Coranul. În Anglia o dau gratis la unele guri de metrou în ediție de lux tuturor celor care vor să o citească. La noi, unii preoți se tem ca enoriașii să citească Biblia ca nu cumva să descopere Adevărul care le demască ipocrizia. De aici un creștinism fără esență - unul mincinos chiar.

Toni Berbece

Vă îndemn, dragi români, să citiți Biblia. Dacă nu vreți să o faceți, atunci nu vă mai declarați creștini, pentru că veți face ca Numele lui Dumnezeu să fie vorbit de rău. Doar cine citește Scriptura și trăiește prin Duhul Sfânt după normele ei cerești poate să se declare creștin.

Doamne, ajută!

22 noiembrie 2017

Blestemul folosit de homosexuali sau de susținătorii acestora

Eacum „proaspăt“ cazul familiei Picoș în care Ioana, o activistă acerbă pentru familie, a născut gemeni, iar tabăra LGBT i-a urat ca ai lor copii să devină gay și neascultători de părinți. Nu cred că asocierea aceasta dintre gay și neascultare pe care ei au făcut-o, este întâmplătoare.

Mulți care discută contradictoriu cu tabăra aceasta (apropo, sunt doar o minoritate, mult mai puțini decât par a fi) primesc următoarea „urare“: „Să dea Dumnezeu și copiii voștri să fie așa!“

În primul rând, dragilor, nu Dumnezeu „dă așa“ sau face așa pe om. El l-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a declarat această pereche ca fiind bună. Orice deformare a acestei unități clar că nu e văzută bună de Dumnezeu. El nu a dat variante pentru familie, ci o singură variantă (aici nu mă refer și la familiile care din nefericire ajung monoparentale, dar care au pornit după voia lui Dumnezeu ca uniunea dintre un bărbat și o femeie).

Apoi, de ce să folosești ca „blestem“ propria ta „identitate“, de ce să îi blestemi pe alții să devină ceea ce tu ești? Dacă ei ar fi fost bine, oare mai doreau altora ca pedeapsă „binele lor“?

Oricum, ciudat comportament. Nedemn de o ființă umană. Orice rău ți-ar fi făcut un om, când în familia lui se naște un copil nu sari cu blesteme peste acel copilaș.

Mesajul meu pentru familia Picoș este să aibă încredere în Dumnezeu, El le va binecuvânta și proteja copilașii lor. Atât timp cât

punem lumina lui Dumnezeu în ei, întunericul lumii nu-i va birui. Și să stea liniștiți cei din LGBT, din familiile creștinilor nu vor vedea niciun adept, nici unghie de adept al mișcării lor de rebeliune față de Dumnezeu și de legile lăsate de El.

Multă binecuvântare, familie dragă și frumoasă!

Doamne, ajută!

23 noiembrie 2017

Cam 450 de lei costă o viață în România

Recent a fost prinsă o doctoriță luând mită pentru un avort. Tatăl fetei care dorea să avorteze a reclamat doctorița pentru că a cerut bani pentru sfârtecarea micuțului în pântec. El nu ar fi dat nici măcar atât.

Îmi este ciudă pentru că lumea nu vede moartea din sufletele ei, nu vede urâciunea faptelor ei. Mă întrebă tinerii de ce noi, creștiniiăștia care luăm Biblia în serios, ne căsătorim atât de repede, de ce nu încercăm vreo 10 fete/băieți și apoi să ne căsătorim la vreo 30 de ani, sătui fiind de aventuri de o noapte sau de o vară cum cântă imitațiile acestea de artiști români?

Păi vă zic eu de ce. Noi nu vrem să devenim producători de vieți aruncate apoi la gunoi în vreun spital. Noi nu vrem să ajungem să ne speriem că am creat o viață și că nu știm ce nume să-i dăm, al mamei sau al tatălui. Nu vrem să intrăm în panică pentru că inima care bate în pântecul unei mame nu are o familie în care să intre.

Noi facem familii și apoi copii. Dacă umbli din floare în floare s-ar putea să ajungi ucigaș cu sânge rece, complice la o crimă pe care societatea nu o va acuza, dar pe care Dumnezeu nu o va trece cu vederea.

Un medic ginecolog renumit a renunțat să mai omoare copii în pântecul mamelor după ce fetița ei a visat că la masă cu ea mai stătea un frățior. Când i-a spus mamei visul, aceasta a realizat că fetița ei l-a visat pe frățiorul ei avortat.

Fii responsabil, întemeiază o familie și apoi fă copii și nu invers!

24 noiembrie 2017

Judecăm ca să nu facem

Judecăm săracul doar ca să nu-i dăm un leu sau un covrig. Judecăm bolnavul doar ca să nu ne deranjăm să-i vindecăm sufletul cuprins de deznădejde, deși, dacă am avea inimă și credință, am putea să-i vindecăm chiar și trupul.

Judecăm pe cel care a realizat ceva doar pentru a nu pune și noi mâna la muncă sau pe carte pentru a ajunge la fel sau mai sus.

Judecăm pe cel slab că nu mai are nicio șansă doar pentru a nu investi în el.

Abia aștept Cerul pentru că știu că acolo nu vor mai fi judecători. Când vom da ochii cu Marele Judecător, nimeni nu va mai avea curajul să privească de sus la altul.

Îmi aduc aminte când ucenicii au făcut pentru prima dată echipă cu fariseii în a judeca o femeie care I-a uns picioarele lui Cristos cu parfum scump și cu lacrimi. A fost ușor pentru ei să judece pentru că nici nu au sacrificat, nici nu au vărsat o lacrimă pentru Cristos, nici nu și-au murdărit mâinile cu praful de pe picioarele Lui.

Cine stă degeaba judecă, cine muncește și pune suflet nu are timp de așa ceva!

27 noiembrie 2017

Ți-ai aprins lumina dincolo

Viața de dincolo are un singur lucru în viața aceasta, „întrerupătorul“. Este logic și în lumea noastră că pentru a intra într-o cameră întunecată mai întâi aprinzi lumina din afara ei, chiar de lângă ușă.

Așa este și cu viața de apoi, prin acceptarea lui Cristos, Lumina lumii, tu de fapt aprinzi lumina pentru viața de apoi.

Nu poți trăi în întuneric, să mori în întuneric și când ajungi dincolo să ai lumină. Nu poți să trăiești fără Cristos, să mori fără Cristos și apoi să-L cauți dincolo. Aici și acum trebuie căutat Cristos. Altfel, crede-mă că dincolo o să disperi, de fapt o să disperi de pe acum de fiecare dată când te vei gândi la moarte.

El este Calea, Adevărul și Viața și aici, și dincolo!

27 noiembrie 2017

Problema este că nici podeaua Cerului nu-i poate ține

Am aflat că de curând podeaua unui club de gay din Tenerife s-a prăbușit. Slavă Domnului că nu a murit nimeni, dar e un șoc puternic care te poate face să-ți dai seama că nu e locul potrivit unde să te afli. Iar faptul că nimeni nu a murit este de fapt o nouă șansă la o viață, că e o nouă chemare la pocăință. Uneori dai cu capul de o ușă deschisă și primul gând care îți vine este: „Oare cu ce am greșit?“

Este timpul și pentru ei să se întrebe de ce s-a prăbușit podeaua? E bine să se gândească, așa cum spune și Nicolae Steinhardt, că și acest păcat trebuie lăsat ca oricare alt păcat la crucea lui Cristos. El iartă orice păcat atât timp cât este abandonat.

Cum spune și Sfântul Pavel, mai bine să ne judecăm singuri pe pământ decât să fim judecați de El la marea Judecată.

În America, ceea ce părea o glumă proastă chiar se întâmplă. La Oxford li se cere deja studenților să nu se mai adreseze cu „he“ sau „she“, ci cu „ze“. Vor să schimbe limba engleză ca să se potrivească cu păcatul. Noi nu ne ajustăm viețile după păcatul unei minorități sau al unei majorități. Asta să fie clar.

Nu dorim moartea păcătosului, cum nici Dumnezeu nu o dorește, nu spunem nimănui că nu mai are speranță, dar spunem clar că

Toni Berbece

podeaua Cerului nu ține niciun păcătos care nu se lasă curățit de Cristos!

Doamne, ajută!

28 noiembrie 2017

Azi am vorbit cu cineva despre Cristos

Am coborât din mașină și am întâlnit un prieten, am lăsat graba la o parte și am stat un ceas de vorbă cu el. Cum pasiunea mea este Cristos, discuția începută despre călătorii și țări străine s-a sfârșit în a vorbi despre o călătorie în lumea de dincolo, pe care cu toții o vom face. Amândoi ne-am bucurat discutând despre lucrurile acestea. Am simțit că am câștigat un ceas din viață și nu că l-am pierdut.

Înainte de a mă considera fanatic, aș vrea să știi de ce se înmulțește răul în jurul tău. Atât timp cât tu știi că deții secretul binelui, credința adevărată, și taci, nu faci altceva decât să lași ca răul să se înmulțească.

Cei cu revoluția sexuală fac propagandă și în grădinițe, musulmanii au umplut Internetul și caută să convertească pe oricine le intră în anturaj, martorii lui Iehova ies la gurile de metrou cu revistele lor, pupătorii de morți își expun raclele peste tot, materialistii își vând idolii (haine, mașini, case etc.) peste tot pe unde te uiți, dar tu ce faci? Tu, cel care zici că deții adevărul și credința adevărată, de ce stai?

Dacă ai avea Duhul lui Cristos peste tine, crede-mă că nu ai tăcea. Nu ar trece o zi fără să-L vestești pe Cristos și adevărul.

Azi cu cine ai vorbit despre bunătatea lui Cristos, astăzi cui i-ai dat speranță și sens? Astăzi cui i-ai spus că viața nu se oprește aici și că e mai mult decât țărână? Dacă nu ai reușit până acum, mai ai timp până te duci la culcare. Vorbește despre Cristos pentru că cineva chiar așteaptă un răspuns despre El. Răspunsul poate veni prin tine.

29 noiembrie 2017

De ce ispita diavolului prinde la mulți

Diavolul este șiret, el îl atacă pe om la capitolul „sentimente“. Evei i-a spus că poate fi mai mare decât este, mai bogată, mai independentă, mai ..., mai... În psihologie se numește „pata albă de pe creier“. Când este atinsă mândria și pofta omului, acesta nu mai judecă și ia decizii iraționale.

Am primit un e-mail odată cică din America, dar era din Nigeria, prin care mi se spunea că pot primi o moștenire de 5 milioane de dolari de la o doamnă bolnavă de cancer în ultimă fază, m-a numit îngerul lui Dumnezeu, trimisul Lui pentru ea, că eu voi ști ce să fac cu banii ei, să-i împart săracilor din România, dar în schimb trebuia să-i trimit 800 de dolari pentru acte. M-am prins imediat și nu am căzut în plasă. Dar hoții aveau o strategie bună. Mulți riscă 800 de dolari pentru 5 milioane inexistenți. Așa face diavolul. Îți ia ce ai pentru ce nu vei avea niciodată. Oare pe câți au păcălit acești oameni care au ca tată pe domnul minciunilor?

Gabaoniții i-au spus lui Iosua: „Noi suntem robii tăi!“ Cine nu ar fi vrut atâția robi? Era un câștig bun. Iosua i-a acceptat mai ales din milă, păreau la fel ca evreii, nomazi și cu hainele vechi pe ei. Iosua a fost păcălit și rațional, și sentimental.

Iuda a fost mințit că o să iasă bine după ce-L vinde pe Cristos, diavolul i-a șoptit că Isus Se va descurca singur cu siguranță. Nu se lasă El omorât atât de ușor. Dar a fost mințit, iar din regret s-a sinucis. Ispita e o minciună, în fond.

Un tânăr mi-a mărturisit că prima oară a fost ispitit să se uite la filme pentru adulți crezând că are nevoie de ele în viața intimă de familie, apoi nu a mai fost mulțumit de nevastă și a fost ispitit să se ducă la alta, apoi cugetul l-a muștrat atât de tare și pe acest fond diavolul i-a șoptit să-și ia viața că e un ticălos, dar să o facă fără să se știe că s-a omorât. Să se omoare ca să nu se afle de păcatul lui niciodată. Diavolul chiar îi spunea să o facă din dragoste pentru soția

Toni Berbece

lui care, dacă va afla, va fi distrusă. Slavă Domnului că nu a făcut-o și că a acceptat reabilitarea și iertarea lui Cristos.

Dar așa lucrează diavolul, îți prezintă otravă în ambalaj promoțional de ciocolată. Te face să cumperi tinichea la preț de aur, cum a pățit un prieten cu niște „brunețe” care i-au vândut un inel de tinichea spunându-i că e aur și că nu l-ar da dacă nu ar fi disperați, deoarece erau în „pană” cu mașina pe drumul național.

Minciuna va fi mereu îmbrăcată în formă de adevăr și cu miros bun pentru fire, dar copilul Domnului are simțurile dezvoltate, o „miroase” imediat și se ferește.

8 decembrie 2017

Cum se numește când îți explodează bomba înainte de țintă

Un terorist, care era de 7 ani în America și care a jurat credință grupării ISIS, și-a făcut o bombă, a înfășurat-o în jurul lui și a coborât la metrou. Gândise ca acest atentat să ia zeci, chiar sute de vieți și să șocheze întreaga lume.

Dar surpriză. Bomba a explodat înainte de țintă. Explozia nu l-a omorât nici măcar pe terorist. Au fost câțiva oameni răniți, dar unii aflați chiar la câțiva metri depărtare de terorist nu au avut nicio zgârietură.

Eu nu cred în noroc ivit așa, de nicăieri. Eu cred doar în providență. Eu cred că un înger al Domnului i-a ocrotit de această dată pe americani. Poate că în imediata apropiere a teroristului era un credincios cu care Dumnezeu încă mai are treabă pe pământ. Când ne ia acasă este un câștig, dar când ne mai lasă este har în Cristos, adică un har de a mai lucra pentru El și prin El.

Mulțumim, Doamne, pentru ocrotire!